

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Dubăsari Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

*Barbă Elena XXX, născută la XXX,
domiciliată în or. XXX, str. XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 16.03.2015 – 13.08.2015 (prima instanță);**
- 2. 08.09.2015 – 30.11.2016 (instanța de apel);**
- 3. 16.03.2017 – 24.05.2017 (instanța de recurs).**

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 13 august 2015, Barbă Elena a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul administrării substanțelor narcotice și precursorilor pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, i s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătoriei Drochia din 20.05.2013 și definitiv i s-a stabilit lui Barbă Elena pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul administrării substanțelor narcotice și precursorilor pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Barbă Elena, acționând în mod intenționat și urmărind scopul înfaptuirii ilegale a circulației substanțelor narcotice, exprimată prin procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari și fără scop de înstrăinare, deținându-se în Penitenciarul nr. 11 Bălți, în celula nr. 57, unde își ispășește pedeapsa, într-o perioadă de timp nestabilă și loc nestabil, a procurat substanțe narcotice într-o cantitate nestabilă, pe care le deținea ascunse în patul său din celula nr. 57. La data de 08.01.2015, aproximativ la ora 00⁴⁰, în celula nr. 57 a Penitenciarului nr. 11 Bălți, a fost petrecută percheziția în urma căreia în patul deținutei Barbă Elena a fost depistată o sticlă din masă plastică cu inscripția „GURA”, pe pereții căreia erau prezente depuneri de culoare cafenie, care conform raportului de expertiză nr. 378 din 18.02.2015 constituie rășină de

canabis în cantitate de 0,053 gr., materie uscată, în care a fost depistat componentul activ - tetrahydrocannabinol, care se atribuie la substanțe narcotice.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Avocata Corina Movilă în numele inculpatei Barbă Elena și inculpata, care au solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri de achitare a ultimei, deoarece fapta nu a fost comisă de ea.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, probe pertinente, concludente și utile în probarea învinuirii aduse nu au fost administrate, învinuirea adusă lui Barbă Elena fiind bazată doar pe presupuneri. Concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi bazate pe presupuneri, iar vinovăția trebuie să se întemeieze pe probe admisibile;

- inculpata Barbă Elena nu a recunoscut vina atât la etapa urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în instanța de fond, iar rechizitoriul i-a fost înmănat doar în instanța de judecată, la cererea ei și a apărătorului său;

- în ceea ce privește declarațiile martorilor și anume a deținuților din celula nr. 57, este de înțeles faptul de ce ultimile au dat declarații în defavoarea inculpatei, deoarece la fel sunt condamnate și deținute în penitenciar, iar recunoașterea faptului că sticla din plastic aparține căreiva din ele ar duce la majorarea timpului de aflare în penitenciar, prin condamnarea pentru săvârșirea unei asemenea infracțiuni;

- conform listei probelor care au fost examinate în ședința de judecată, a fost prezentat procesul-verbal de percheziție (control, cercetare) și ridicare nr. 81 din 08.01.2015, asupra căruia apărarea s-a expus, solicitând declararea nulității actului procedural respectiv;

- apărarea a considerat că nu au fost respectate prevederile Hotărârii Guvernului nr. 583 din 26.05.2006 *cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați*, din secțiunea a 29-a - *Modul de ridicare de la deținuți a obiectelor și substanțelor a căror utilizare este interzisă în instituție și a celor procurate pe cale nelegitimă*, fiind viciată procedura de percheziție din 08.01.2015, procesul-verbal de ridicare fiind întocmit cu un șir de erori, nefiind respectate prevederile pct. 378-380 a Statutului respectiv.

Astfel, s-a menționat că probele au fost administrate cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală, până la pornirea urmăririi penale, adică contrar prevederilor art. art. 1 alin. (1), 262 alin. (1) pct. 4), 279 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind viciată procedura de întocmire a procesului-verbal de percheziție (control, cercetare) și ridicare nr. 81 din 08.01.2015, totodată nefiind respectate condițiile de petrecere a acestor acțiuni, fiind contrare prevederilor art. art. 93 alin. (3) și (4), 94 alin. (1) pct. 1), 2), 8), 251 alin. (1) Cod de procedură penală;

- faptul depistării și ridicării în celula nr. 57 a Penitenciarului nr. 11 Bălți a sticlei de masă plastică, pe care s-au depistat urme de rășină de cannabis în care a fost depistat componentul activ care se atribuie la substanțe narcotice cu cantitatea de 0,053 gr. de materie uscată, nu confirmă totodată consumul și păstrarea de către Barbă Elena a substanțelor narcotice. Inculpata nu fost supusă unei examinări medicale pentru stabilirea

stării de ebrietate narcotică. De pe sticla din plastic nu au fost ridicate amprente digitale pentru numirea expertizei dactiloscopice în scopul identificării persoanei care a comis infracțiunea, luând în considerație faptul că în celulă erau deținute mai multe persoane, iar faptul că sticla din plastic a fost depistată la patul inculpatei nicidecum nu dovedește vinovăția ultimei în comiterea infracțiunii;

- cât privește noțiunea de „deținere”, aceasta semnifică faptul de a dispune, a poseda, a avea o substanță narcotică, iar prin păstrarea de substanțe narcotice se înțelege orice acțiune intenționată legată de aflarea lor în posesia celui vinovat (asupra sa, în încăpere, în ascunzătoare sau în alt loc). Apelantul consideră că însăși intenția de păstrare a substanțelor narcotice nu este dovedită atât timp cât nu a fost dovedit faptul că pretinsul infractor cunoștea sau trebuia să cunoască conținutul depunerilor pe sticla din plastic, și anume că acestea constituie depuneri de droguri;

- organul de urmărire penală nu a acumulat suficiente probe pertinente, concludente și utile care ar demonstra că anume Barbă Elena a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, nu au fost întreprinse măsuri pentru identificarea vinovatului. Faptul că Barbă Elena a fost condamnată pentru acțiuni similare nu poate fi considerat ca probă care ar confirma vinovăția acesteia.

3.2. Inculpata, care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri echitabile în privința sa.

În motivarea apelului a declarat că:

- nu este de acord cu sentința, deoarece a fost adoptată cu încălcarea normelor procesual-penale, astfel fiind ilegală și lipsită de obiectivitate;

- de la bun început examinarea cauzei în privința sa nu a fost imparțială, fiind unilaterală, nestabilindu-se toate circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2016, pronunțată integral la 16 ianuarie 2017, au fost admise apelurile declarate, casată total sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Barbă Elena a fost achitată de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că prima instanță a pus la baza soluției de condamnare acele probe, la cercetarea cărora nu au avut acces părțile în egală măsură, nefiind asigurate cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor sale.

Instanța de apel a reținut că inculpata, pe tot parcursul procesului penal, a respins învinuirea, motivând că nu se consideră vinovată în săvârșirea infracțiunii incriminate, prezentând explicații în acest sens. Reieșind din faptul dat instanța de apel, ținând cont că prin apelurile declarate s-a solicitat achitarea inculpatei, a cercetat suplimentar probele scrise la demersul procurorului, cu audierea inculpatei (f.d. 134-135, vol. II).

Instanța de apel a constatat că instanța de fond a judecat unilateral și superficial cauza, în lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat cu constatarea greșită a aspectelor de drept, ce a dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate.

Totodată, instanța de apel a reținut că particularitățile circumstanțelor și împrejurărilor evidențiate denotau că Barbă Elena, învinută potrivit art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, urmează să fie achitată pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de ea.

Disponând audierea suplimentară a inculpatei, instanța de apel a reținut declarațiile acesteia, conform cărora *“nu recunoaște vina de comiterea infracțiunii ce i se impută. Deoarece se simțea rău, începuse să conflicteze cu colaboratorii penitenciarului, care au încătușat-o și au dus-o în camera de serviciu, ca să treacă un test pentru stabilirea stării de ebrietate, pe care ea l-a refuzat și peste o oră și ceva a revenit în celula sa; atunci când a revenit, fetele din celulă i-au comunicat că a fost luată o sticlă despre care ea așa și nu a cunoscut”*.

Totodată, instanța de apel a reținut că martorul Baltag Segiu, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că *“este colaborator al Penitenciarului nr. 11 Bălți și la data de 07.01.2015 a fost implicat în serviciu până la data de 08.01.2015, când la ora 01:00 a fost anunțat prin stația radio să se apropie de celula unde se deține Barbă Elena. Intrând în celulă a observat că deținuta Barbă Elena avea un comportament agresiv, iar ca rezultat aceasta a fost escortată în blocul de anchetare pentru a fi documentată și supusă examinării medicale cu alcotesterul. În urma verificării celulei, la locul de dormit a deținutei Barbă Elena a fost depistată și ridicată o sticlă de 0.5 litri din plastic, la gura căreia avea depuneri cafenii, asemănătoare substanțelor narcotice. În momentul percheziției dintre deținute erau toate în afară de Barbă Elena, care era la inspectare. Deținuta Barbă Elena, referitor la sticlă, a zis că nu este a ei și nu cunoaște nimic, menționând că probabil cineva i-a aruncat-o”*.

Declarații analogice au fost date și de martorul Irimciuc Anatolie.

Astfel, instanța de apel a reținut că probele ce au stat la baza emiterii sentinței de condamnare a lui Barbă Elena, și anume declarațiile martorilor Grozavu Liudmila, Gonciaruc Natalia, Ermurachi Natalia, Guțu-Zaițev Ana, Baltag Sergiu, Irimciuc Anatolie, informația înregistrată la IP Bălți la data de 08.01.2015, comunicatul special din 08.01.2015, foto-tabelul sticlei depistate și ridicate, procesul-verbal de percheziție nr. 81, procesul-verbal de ridicare a obiectului din 08.01.2015, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 241 din 27.01.2015 și raportul de expertiză nr. 378 din 18.02.2015, nu servesc la constatarea comiterii infracțiunii de către Barbă Elena. Totodată, instanța de apel a considerat că declarațiile anumitor martori, care sunt deținute în aceeași celulă cu Barbă Elena și sunt în relații ostile cu inculpata, urmează a fi apreciate ca imprecise, deoarece nu coroborează între ele, nu dovedesc și nu se raportează la învinuirea adusă inculpatei, totodată nu coroborează cu declarațiile martorilor Baltag Sergiu și Irimciuc Anatolie – colaboratori ai Penitenciarului nr. 11 Bălți, care nemijlocit s-au aflat la fața locului, petrecând măsura operativă de verificare, percheziție și ridicare în celula nr. 57 unde inculpata se deținea.

Suplimentar, instanța de apel a constatat că instanța de fond a respins cererea inculpatei Barbă Elena (vol. I, f.d. 214-215), prin care aceasta a solicitat dispunerea efectuării expertizei dactiloscopice în privința sticlei din plastic cu capacitatea de 0,5 litri, recunoscută drept corp delict.

În ședința instanței de apel din 26.02.2016, a fost admis demersul avocatului Aliona Ciocanu în interesele inculpatei, privind efectuarea expertizei dactiloscopice a corpului delict, cu punerea în fața expertului a întrebărilor solicitate.

Astfel, conform raportului de expertiză nr. 695 din 24.05.2016, s-a stabilit că pe suprafața superioară a sticlei de masă plastică cu volumul de 0,5 litri, ridicată în urma percheziției în celula nr. 57 a Penitenciarului nr. 11 Bălți, de sub patul cet. Barbă Elena la 08.01.2015, a fost depistată o urmă digitală, valabilă pentru identificarea persoanei.

Conform aceluiași raport de expertiză, urma digitală depistată **nu a fost creată de cet. Barbă Elena**, potrivit fișei dactiloscopice care a fost prezentată pentru comparație, **ci de către o altă persoană.**

Cercetând probele administrate în cauză, instanța de apel a conchis asupra netemeinicii concluziei instanței de fond privind condamnarea inculpatei în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, or la adoptarea soluției, prima instanță a dat o apreciere unilaterală aspectelor de fapt ale cauzei, ignorând totalmente întregul ansamblu probatoriu, ce indica asupra nevinovăției inculpatei.

Astfel, instanța de apel a constatat că instanța de fond nu a dat apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității probelor din dosar, precum și circumstanțelor cauzei respective în coraport cu învinuirea adusă inculpatei, adoptând o hotărâre neîntemeiată, deoarece acuzarea nu a prezentat probe care ar dovedi vinovăția inculpatei în săvârșirea faptei penale ce i se impută.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, la 08 februarie 2017, invocând drept temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu concluzia instanței de apel, referitor la achitarea inculpatei de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată. Recurentul consideră că instanța de apel a pus la baza soluției adoptate doar declarațiile inculpatei, fără a aprecia restul probelor, totodată raportului de expertiză nr. 695 din 24.05.2016 fiindu-i dată o apreciere greșită, deoarece la raportul în cauză n-au fost anexate planșele foto pe 2 file, conform scrisorii de însoțire.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către inculpată, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, menționând ca vina nu o recunoaște și solicită să fie menținută decizia instanței de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Cu referire la critica aprecierii probelor de către instanța de apel, invocată în recursul ordinar declarat, Colegiul penal constată că aceasta este inadmisibilă. În acest

context, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel nefiind un temei pentru recurs. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăpătează de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

În același context, **referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală**, indicat de recurent, și anume că *decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, Colegiul penal consideră că acesta nu și-a găsit confirmarea, deoarece instanța de apel, la adoptarea deciziei, a efectuat o cercetare amplă a probelor administrate în cauză și s-a expus asupra motivelor indicate în apel, iar decizia dată este certă, completă, corectă, clară, convingătoare și concretă, circumstanțele constatate în cauza dată și probele pe care se întemeiază soluția fiind expuse într-o strictă consecutivitate logică.

În particular, **cu referire la aprecierea greșită a raportului de expertiză nr. 695 din 24 mai 2016**, argument invocat de procuror în recurs, Colegiul penal constată că instanța de apel a respectat cu strictețe prevederile art. 142-144 Cod de procedură penală, iar în ședința de judecată a instanței de apel din 21 septembrie 2016 (f.d. 120-122, vol. II) s-a cercetat raportul dat, participanții la proces având posibilitatea de a înainta obiecții asupra lui, însă procurorul nefiind de acord cu acesta, **nu a înaintat un careva demers cu privire la efectuarea unei expertize suplimentare sau repetate, conform art. 148 Cod de procedură penală.**

În același context, în pofida invocărilor recurentului, Colegiul penal constată că prezența fișei dactiloscopice la efectuarea expertizei și-a găsit confirmarea prin: interpelarea Curții de Apel Bălți nr. 1856 din 21 martie 2016 (f.d. 86, vol. II); scrisoarea de însoțire a Penitenciarului nr. 11 Bălți (f.d. 78, vol. II); scrisoarea de însoțire a Centrului Național de Expertize Judiciare nr. 2334 din 26 mai 2016 (f.d. 93, vol. II). Din cele relatate, se constată că recurentul eronat indică că la materialele cauzei nu au fost anexate acte ce ar confirma faptul că efectuarea raportului de expertiză a avut loc în baza fișei dactiloscopice cu amprente digitale și palmare prelevate de la Barbă Elena, deoarece lipsa acesteia ar duce la imposibilitatea efectuării expertizei date.

În contextul dat, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat soluția de achitare a lui Barbă Elena, prin prisma ansamblului de probe, conținutul cărora a fost desfășurat și menționat în decizia atacată (f.d. 136–139, vol. II) și care au fost apreciate în corespundere cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce.

Cu referire la temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, invocat de recurent, Colegiul penal constată că în susținerea existenței acestuia în cauză nu a fost invocat nici un motiv sau argument, în consecință fiind unul declarativ.

În plenitudinea constatărilor efectuate de către instanța de apel și concluziilor expuse în decizia acesteia, precum și omisiunii recurentului de a-și motiva solicitarea sub aspectul încadrării juridice greșite a faptei, Colegiul penal consideră că temeiurile pentru recurs, invocate în cerere, nu și-au găsit confirmare.

Din considerentele enunțate, apreciind că temeiurile pentru recurs, invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri, care examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valeriu Dubăsari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Barbă Elena XXX**, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 iunie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru